

Παρέμβαση του Προέδρου του Σωματίου εργαζομένων στον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων (Ο.Σ.Κ.), Μανώλη Δανδουλάκη

Ευχαριστούμε την Ομοσπονδία και το Συνδικάτο Οικοδόμων για την πρόσκληση και ελπίζουμε να συμβάλλουμε στη σημερινή Ημερίδα με την παρέμβασή μας. Με βάση το σκεπτικό και τον προσανατολισμό της Εισηγητικής ομιλίας, θέλουμε από την πλευρά μας να επισημάνουμε ότι στα Δημόσια κτίρια υπάρχουν σοβαρότατες ελλείψεις τόσο σε αριθμό όσο και σε ποιότητα για την κάλυψη των πραγματικών αναγκών των λαϊκών οικογενειών. Για παράδειγμα μόνο στο Δήμο της Αθήνας ενώ την προηγούμενη τριετία υπήρχαν 96 Παιδικοί Σταθμοί, τώρα και παρά την αύξηση των αναγκών λόγω κρίσης και φτώχιας, έχουν μείνει μόνο 84 και ολόένα μειώνονται αφού τα μισά περίπου κτίρια που στεγάζονται είναι νοικιασμένα και εν πολλοίς ακατάλληλα. Ανάλογη είναι η κατάσταση και σε άλλα αναγκαία κτίρια όπως τα Δημοτικά Ιατρεία, τα κτίρια υποδοχής αστέγων και άλλα κτίρια για κοινωνικές υπηρεσίες. Ενδεικτικό της γενικότερης κατάστασης των κτιρίων της χώρας μας και προφανώς των σημαντικών αναγκών που υπάρχουν, είναι το στοιχείο που δόθηκε στα πλαίσια του Εθνικού προγράμματος Αντισεισμικής ενίσχυσης Υφιστάμενων κτιρίων, σύμφωνα με τα οποία 3 στα 4 κτίρια πανελλαδικά, δηλ. 3 εκατομμύρια κτίρια είναι κτισμένα πριν το 1985 (με ανεπαρκείς έως καθόλου αντισεισμικούς κανονισμούς).

Στη Σχολική Στέγη η κατάσταση δεν είναι καλύτερη. Και αυτό διότι, μπορεί τα τελευταία χρόνια να έχει μειωθεί σε μεγάλο βαθμό η διπλοβάρδια στο Λεκανοπέδιο, όμως υπάρχουν περιοχές της Ελλάδας όπως η ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης που το πρόβλημα συνεχίζει να είναι μεγάλο.

Στο Λεκανοπέδιο-όπου συγκεντρώνεται ο μισός μαθητικός πληθυσμός- το κύριο πρόβλημα που υπάρχει πλέον στη Σχολική Στέγη είναι η παλαιότητα των κτιρίων που, σε συνδυασμό με την καταπόνησή τους από τους μεγάλους σεισμούς του 1981 και του

1999, θέτει ως ζωτική ανάγκη τη σταδιακή -μέσα στην επόμενη δεκαετία- αντικατάσταση με νέα σύγχρονα και ασφαλή Σχολεία. Πιο αναλυτικά σε πανελλαδικό επίπεδο από τις 14.500 περίπου σχολικές μονάδες(περίπου 24.000 αυτόνομα κτίρια), οι 3.012 έχουν ζωή από 5 έως 20 χρόνια, οι 3.082 από 21 έως 30 χρόνια, οι 2.186 από 31 έως 40 χρόνια και οι 4.359 είναι πάνω από 50 χρόνια !! **Με δύο λόγια πάνω από τα μισά σχολικά κτίρια έχουν κτιστεί πριν από 30 και πλέον χρόνια. Αυτή η εικόνα και αυτά τα στοιχεία ισχύουν κατ' αναλογία και για το Λεκανοπέδιο.**

Οι κυβερνήσεις ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και Συνεργασίας όπως η σημερινή, αντί να προχωρήσουν στο τόσο αναγκαίο πρόγραμμα κατασκευής νέων Σχολικών μονάδων και να ολοκληρώσουν με ταχύτατους ρυθμούς τον προσεισμικό έλεγχο των σχολείων(έχουν ελεγχθεί οπτικά μόνο 6.000 σχολικά κτίρια), **προχώρησαν σε συγχωνεύσεις Σχολικών μονάδων, ενώ οδήγησαν στην πλήρη αποδυνάμωση και υποβάθμιση του ΟΣΚ.** Ιδιαίτερα μετά το 1998 και τη μετατροπή του ΟΣΚ σε Ανώνυμη Εταιρία του Δημοσίου στο όνομα δήθεν της ευελιξίας και της αναδιάρθρωσης, διευρύνθηκε η εμπορευματοποίηση της Σχολικής Στέγης με την σύναψη εκατοντάδων Προγραμματικών συμβάσεων με τους Δήμους και την **καθιέρωση των Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού τομέα(ΣΔΙΤ), όπως επέβαλε η Ευρω'Ενωση με τα Κοινοτικά προγράμματα.** Το αποτέλεσμα ήταν μέσω των ΣΔΙΤ να διεισδύσουν μεγάλοι επιχειρηματικοί και τραπεζικοί όμιλοι στην κατασκευή, συντήρηση αλλά και κερδοσκοπική εκμετάλλευση της Σχολικής Στέγης, αφού τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις για την κατασκευή και εκμετάλλευση ομάδων Σχολείων, καθώς και η συμμετοχή τραπεζών σε αυτές, απέκλειαν ουσιαστικά τις μικρομεσαίες κατασκευαστικές-εργοληπτικές εταιρίες. Από την άλλη μεριά βέβαια **οι μεγάλοι κατασκευαστικοί και επιχειρηματικοί όμιλοι που συμμετείχαν στα ΣΔΙΤ και κυριαρχούν στο χώρο, επέβαλαν τους δικούς τους όρους για την υλοποίηση των έργων αυτών και βέβαια την πλήρη ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας και την ισοπέδωση εργασιακών και μισθολογικών δικαιωμάτων.** Και αυτό με την στήριξη των κυβερνήσεων και της Ευρω'Ενωσης που με σειρά μέτρων και νόμων τους στήριξαν και τους στηρίζουν προκειμένου

να αυξήσουν την κερδοφορία τους φορτώνοντας και την κρίση τους στις πλάτες των εργαζομένων. Χαρακτηριστικό είναι ότι, προκειμένου οι κυβερνήσεις τους να επιβάλλουν τα ΣΔΙΤ, εγκλώβισαν από το 2007 περίπου 60 επείγοντα έργα σχολικής στέγης σε αυτά και οι μαθητές ακόμα τα περιμένουν, αφού εν μέσω κρίσης οι επιχειρηματικοί-τραπεζικοί όμιλοι δεν ρισκάρουν ούτε ένα Ευρώ αν δεν τους διασφαλίσουν πρώτα τα κέρδη τους.

Αυτή η κατάσταση εντάθηκε τα τελευταία δύο χρόνια, αφού με πρόσχημα την οικονομική κρίση και μέσα από τα εφιαλτικά για το λαό Μνημόνια με την ΕυρωΈνωση και το ΔΝΤ, μείωσαν κατά 65% έως και 75 % τα κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό(δηλ. το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων-ΠΔΕ) για τη Σχολική Στέγη με αποτέλεσμα όχι μόνο να δυσκολεύει η μελέτη –κατασκευή νέων σχολείων, αλλά και να μην πληρώνονται οι μικρομεσαίοι εργολάβοι-κατασκευαστές στα υπό εξέλιξη έργα, με αποτέλεσμα να προχωρούν σε διακοπή εργασιών(με βάση τα στοιχεία περίπου στα μισά υπό κατασκευή έργα είναι σε αυτή την κατάσταση) και σε στάση πληρωμών ουσιαστικά για τους εργάτες(οικοδόμους και άλλες ειδικότητες). **Παράλληλα μείωσαν και κατά 65-70 % το προσωπικό του ΟΣΚ με απολύσεις συμβασιούχων όλων των ειδικοτήτων που δούλευαν από 4 έως και 11 χρόνια στον ΟΣΚ, αναγκαστική συνταξιοδότηση μονίμων και ένταξη άλλων σε εργασιακή εφεδρεία.**

Ανάλογη είναι η κατάσταση με τη ΘΕΜΙΣ και τη ΔΕΠΑΝΟΜ ΑΕ που είναι οι φορείς του Δημοσίου που κάνουν δικαστήρια-φυλακές και νοσηλευτικά ιδρύματα αντίστοιχα και με τους οποίους επιχειρούν να μας συγχωνεύσουν σε ενιαίο κατασκευαστικό φορέα με βάση το Μνημόνιο2.

Στο ερώτημα λοιπόν εάν υπάρχουν ανάγκες για κατασκευή Σχολείων και αν είναι αντικειμενικό να μην έχει δουλειά ο κατασκευαστικός κλάδος, εμείς απαντάμε: Είναι ζωτική ανάγκη για τη λαϊκή οικογένεια, μέσα στην επόμενη δεκαετία να κατασκευαστούν εκατοντάδες Δημόσια κτίρια και να επισκευαστούν πολύ περισσότερα. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τη Σχολική

Στέγη όπου εκατοντάδες σχολικά κτίρια πρέπει να αντικατασταθούν με νέα ασφαλή και σύγχρονα, ενώ παράλληλα πρέπει να ολοκληρωθεί ο Προσεισμικός έλεγχος και να γίνουν άμεσα οι αναγκαίες κατασκευαστικές παρεμβάσεις με έμφαση στο Λεκανοπέδιο. Ακόμα πρέπει να συνεχιστεί και το τρέχον έργο για την πλήρη εξάλειψη της διπλοβάρδιας. **Συνεπώς ανάγκες υπάρχουν και μάλιστα μεγάλες.** Και αυτό δείχνει και τις ανάγκες σε εργαζόμενους στις κατασκευές, αν υπολογίσουμε ότι για την κατασκευή ενός 16θέσιου Σχολείου εργάζονται εκτός από τους μηχανικούς, τουλάχιστον από 4 έως 8 καλουπαντζήδες, για τα τούβλα, σοβατζήδες, μπογιατζήδες, πλακάδες, υδραυλικοί, ηλεκτρολόγοι, αλουμινάδες, κá. Τι φταίει λοιπόν και ο κλάδος φυτοζωεί και χιλιάδες εργαζόμενοι είναι άνεργοι η δουλεύουν κατά διαστήματα με μισθούς πείνας, ανασφάλιστοι; **Φταίει ένα σύστημα και ένα κράτος που οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι με τη στήριξη των κυβερνήσεων τους και της ΕυρωΈνωσης, κάνουν ό,τι μπορούν για να πολλαπλασιάσουν τα κέρδη τους** ενώ βάζουν στο περιθώριο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, ισοπεδώνοντας κάθε δικαίωμα και εμπορευματοποιώντας Παιδεία-Υγεία-Πρόνοια. Τώρα εκμεταλλεύονται την κρίση που οι ίδιοι προκάλεσαν για να εντείνουν τα εφιαλτικά μέτρα εις βάρος μας και να «φορτώσουν» την κρίση τους στις πλάτες μας.

Αυτό που χρειάζεται να διεκδικήσουμε με καλά οργανωμένους, αταλάντευτους και προσανατολισμένους αγώνες, είναι η κάλυψη των σύγχρονων λαϊκών αναγκών τόσο με την άμεση διεκδίκηση των δικαιωμάτων εργαζομένων και ανέργων, όσο και με την ανατροπή αυτής της κατάστασης και την οικοδόμηση ενός κράτους που με μοναδικό γνώμονα τις λαϊκές εργατικές ανάγκες και εργαλείο τον κεντρικό σχεδιασμό, θα αξιοποιήσει στο μέγιστο τις παραγωγικές δυνάμεις- τους εργαζόμενους, για να οικοδομήσει δωρεάν τις απαραίτητες υποδομές και να προσφέρει τις απαραίτητες υπηρεσίες. Ένα τέτοιο Κράτος θα μπορέσει μέσα από ένα ενιαίο δημόσιο κατασκευαστικό φορέα να δώσει δουλειά σε όλους τους εργαζόμενους στον κατασκευαστικό κλάδο από τον οικοδόμο μέχρι τον αρχιτέκτονα, ώστε να κτίσουν τα αναγκαία σύγχρονα και ασφαλή κτίρια για το λαό(παιδ.

σταθμούς, σχολεία, άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα, νοσοκομεία και άλλες μονάδες υγείας και πρόνοιας, εργατικές κατοικίες κλπ.).

Κλείνοντας θα θέλαμε και πάλι να ευχαριστήσουμε το Συνδικάτο και την Ομοσπονδία Οικοδόμων όχι μόνο για την σημερινή σημαντική εκδήλωση, αλλά πρώτα και κύρια γιατί πρωτοστατούν στους αγώνες για να γίνουν πραγματικότητα όσα προαναφέραμε.